ներքուստ հարաւային որման ներքոյ եղած գերեզմանի վրայ կայ հետեւեալ արձանագիրն.

«Ահա է տապան Ղանդինօվ Դաւիթի որդի Հանգուցեալ Յարութիւնին թվ.1793»:

Իսկ արտաքուստ նոյն հարաւային որման ներքեւ եղած գերեզմանի վրայ կայ հետեւեալ արձանագիրն.

«Ահա է տապան Խաչենեցի Տէր Եսայի որդի Տէր Աբրահամին թվ. 1804»:

Եւ երկրորդ գերեզմանաքարի վրայ գրած է.

«Կեանք է իմ իբրեւ ծաղիկ անցեալ
«Ի վեշտասան ամեայ ննջեցեալ †
«Միակ ժառանգս ի հող մտեալ.
«Ջաղիս ծնողացս գալարեալ.
«Գրիգոր Ստեփանեան աստ հղեալ
«Եւ ի տոհմէ Լազարեան սերեալ:
«1826 թուականին, սեպտեմբերի 21 ին»:

Բազուայ հին եկեղեցւոյ վրայ ոչ մի արձանագրութիւն չգտնելով չինութեան կամ նորոգութեան, կարեւոր համարեցի նոյն եկեղեցւոյ արծաթեայ ջահի վրայ եղած յիշատակարանը օրինակել այս տեղ, որ է այսպէս.

«Յիշատակ է աղնիւ Խաչատուրի և քեռն Աննայի, և մայր սոցա Մարիամի Վարդանովեանք, որ եառն Բազուա սուրբ Աստուածածնայ եկեղեցւոյն.